

تازه‌های پایان‌نامه دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مرجان جلیلی باله

کتابخانه دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران

استاد / اساتید مشاور: -

گروه آموزشی: اقتصاد و مدیریت دارو

مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۷/۰۸

شماره پایان‌نامه: ۶۱۲۹

هیئت داوران: دکتر شکوفه نیک‌فر، دکتر

فاطمه سلیمانی، دکتر هوشیار هنرمند

(نماینده آموزش)

دانشجو: ساحل دوستی

عنوان پایان‌نامه: بررسی رضایت شغلی

داروسازان در تهران و عوامل موثر بر آن

استاد / اساتید راهنما: دکتر اکبر

عبداللهی اصل، دکتر میثم سیدی‌فر

خلاصه

رضایت شغلی یکی از عوامل اساسی

نتایج: تحلیل داده‌ها نشان داد که که فقط ۲۶/۳ درصد از داروسازان شاغل در تهران در سال ۱۴۰۲ از رضایت شغلی برخوردار هستند و اکثر داروسازان (۷۳/۷ درصد) طبق سیستم رضایت سنجی Warr-Cook-Wall رضایت شغلی کافی نداشته‌اند. در آنالیز تک متغیری (مرحله اول)، بین متغیرهای وضعیت تاهل و ساعات کاری با رضایت شغلی ارتباط معنادار وجود داشت. در آنالیز چندمتغیری (مرحله دوم) متغیر ساعات کاری روزانه با رضایت شغلی دارای ارتباط معنادار بود، ولی متغیر وضعیت تاهل در آنالیز چندمتغیری (مرحله دوم) به‌عنوان یک عامل مستقل موثر بر رضایت شغلی شناسایی نشد. از این رو، پس از دو مرحله آنالیز تک متغیری و چند متغیری، متغیر ساعات کاری روزانه به‌عنوان عاملی مستقل و موثر بر رضایت شغلی شناسایی شد.

بحث و نتیجه‌گیری: افزایش ساعات کاری روزانه به‌عنوان عاملی مستقل و موثر بر رضایت شغلی با کاهش رضایت شغلی داروسازان همراه است. توجه به عوامل نارضایتی داروسازان از سوی سیاست‌گذاران حوزه سلامت می‌تواند با افزایش رضایت شغلی و بهبود بهره‌وری و ارتقا کیفیت خدمات مراقبت بهداشتی همراه باشد.

واژگان کلیدی: رضایت شغلی، داروساز، داروخانه، تهران

در ایجاد انگیزه، بهره‌وری و رفاه عمومی در نظر گرفته می‌شود. این رضایت می‌تواند بر رفتار فرد تأثیر بگذارد. داروسازان به‌عنوان بازیگران کلیدی در ارائه خدمات بهداشتی، تأثیر به‌سزایی بر سلامت جامعه دارند. رضایت یا نارضایتی شغلی داروساز، نقش عمده‌ای در بسیاری از جنبه‌های عملکردی وی در جامعه ایفا می‌کند. رضایت شغلی کافی برای اطمینان از انگیزه و عملکرد شغلی خوب در بین داروسازان بسیار حائز اهمیت است و باعث کاهش خطاهای دارویی، کاهش تمایل به ترک حرفه داروسازی و بهبود نتایج درمان می‌شود. از سوی دیگر، کاهش رضایت شغلی ممکن است سلامت جامعه را به‌طور نسبی تهدید کند. از این رو، امروزه اندازه‌گیری سطح رضایت شغلی داروسازان در جوامع مختلف موضوعی کلیدی و یک امر ضروری است.

هدف: هدف از انجام این مطالعه، تعیین سطح فعلی رضایت شغلی داروسازان شاغل در بخش‌های مختلف در تهران و تعیین عوامل موثر بر رضایت شغلی آن‌ها می‌باشد.

روش: این پژوهش یک مطالعه مقطعی توصیفی است که به وسیله یک پرسشنامه آنالیز در میان داروسازان شاغل در بخش‌های مختلف مراقبت‌های بهداشتی در تهران انجام شد.

نوعی شکم درد و شبیه دل‌پیچه است که علت آن هیجان‌های عصبی می‌باشد) و قولنج، دو نوع از سندروم روده تحریک‌پذیر در طب کنونی، می‌باشد. در این مطالعه، در فاز B2 بالینی، به بررسی تاثیر فرمولاسیون تهیه شده از عصاره میوه گیاه در بهبود علائم آزاردهنده و کیفیت زندگی بیماران مبتلا به سندروم پرداخته شده است. گیاهان از بازار دارویی خریداری و در هر بار یوم دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران مورد تایید قرار گرفت. عصاره‌گیری به روش ماسیراسیون چندباره و با استفاده از اتانول ۸۰ درصد انجام گرفت. عصاره خشک شده، ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کپسول) با استفاده از مواد جانبی مناسب فرموله و در مطالعه بالینی فاز B2 روی ۱۰۰ بیمار مبتلا به علائم IBS (مطالعه بالینی، در مدل مداخله‌ای، تصادفی شده، با گروه کنترل و با بررسی علائم قبل و بعد) مورد مطالعه قرار گرفت. بیماران، با مصرف سه کپسول خوراکی در روز، قبل از شروع مطالعه، در انتهای مطالعه (هفته دوم)، پرسشنامه را تکمیل کردند. بررسی آماری نتایج حاصل، در مورد داده‌های کیفی رتبه‌ای با آزمون آماری مناسب انجام گرفت. پس از جمع‌آوری و آنالیز داده‌ها، نتیجه‌گیری به شرح ذیل حاصل شد: استفاده از عصاره زنیان و وارنگ بو، به مقدار ۱۰۰ میلی‌گرم در کپسول خوراکی، مصرف شده به‌صورت سه بار در روز (معادل حدود ۱/۸ گرم میوه خام زنیان)، در بهبود علائم آزاردهنده بیماران دچار IBS موثر است. با توجه به اثرات ملاحظه شده از مصرف عصاره میوه زنیان در مطالعه حاضر، تاثیرات مشاهده شده را می‌توان

دانشجو: رضا اسداللهی راد

عنوان پایان‌نامه: بررسی اثربخشی کپسول حاوی

عصاره خشک *Trachyspermum ammi* (زنیان)

و *Melissa officinalis* (وارنگ بو) در بیماران مبتلا

به سندروم روده تحریک‌پذیر (کارآزمایی بالینی)

استاد / اساتید راهنما: دکتر اکبر مهدی

وزیریان، دکتر محمد طاهر

استاد / اساتید مشاور: دکتر عباس

حاجی آخوندی، دکتر حمید اکبری جور،

دکتر فروغ البرزی اوانکی

گروه آموزشی: فارماکوگنوزی

مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۶/۲۷

شماره پایان‌نامه: ۶۱۳۰

هیئت داوران: دکتر زهرا توفیقی، دکتر

بیتا شهرامی، دکتر کیهان محمدی

(نماینده آموزش)

خلاصه

گیاه زنیان و وارنگ بو، از داروهای مورد تاکید در طب ایرانی برای درمان بیماری مغص

استاد / اساتید راهنما: دکتر نیایش محبی
استاد / اساتید مشاور: دکتر سید طه یحوی

گروه آموزشی: داروسازی بالینی
مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

تاریخ ارایه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۶/۱۹

شماره پایان‌نامه: ۶۱۳۱

هیئت داوران: دکتر فرهاد نجم‌الدین،

دکتر مهتاب معتمد، دکتر کیهان محمدی

(نماینده آموزش)

خلاصه

بیان مساله و هدف: ناهمخوانی

دارویی یک خطای شایع درمانی است که منجر به عوارض ناخواسته و محرومیت از درمان بهینه در بیمار می‌شود. تلفیق دارویی با هدف شناسایی، کنترل و اصلاح ناهمخوانی‌های دارویی و مشکلات مرتبط با مصرف دارو (MRP) اجرا می‌شود. در بخش‌های روانپزشکی به دلیل شیوع پلی فارمسی، همکاری محدود بیمار و ...، اهمیت شناسایی ناهمخوانی‌ها و MRP دوچندان می‌باشد. روش انجام: در این مطالعه، ۳۰۲ بیمار روانپزشکی که حداقل دو داروی سیستمیک را به صورت روزانه دریافت می‌کردند، وارد مطالعه شده و داروهای مصرفی آن‌ها در بدو ترخیص با هدف شناسایی ناهمخوانی و MRP بررسی شد.

به اثر ضدمیکروبی (براساس نتایج جدید که نشان دهنده تغییر فلور میکروبی بیماران دچار IBS بوده است)، ضداسپاسمی (مشاهده شده در مورد عصاره میوه گیاه، طبق مطالعات حیوانی و همچنین، از کاربردهای اصلی گیاه در منابع طب سنتی) نسبت داد که برای تعیین دقیق‌تر، نیازمند مطالعات تکمیلی می‌باشد. همچنین، نتایج این تحقیق، در تطابق با اشاره منابع مختلف طب ایرانی به مصرف گیاه در بیماری‌های مغص و قولنج (به ترتیب، معادل IBS-D و IBS-C) بوده است. همچنین با توجه تاثیرگذاری استرس و اضطراب در تشدید علایم بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر، می‌توان بخشی از اثرگذاری کپسول را به اثر ضداضطرابی وارنگ بو نسبت داد.

واژگان کلیدی: زنان، سندروم روده تحریک‌پذیر، عصاره، مطالعه بالینی، وارنگ بو

دانشجو: مزده شهابی

عنوان پایان‌نامه: بررسی فراوانی ناهمخوانی‌های داروهای اعصاب و روان در بیماران اعصاب و روان ترخیص شده از بیمارستان روزبه

دانشجو: احمدرضا اسکندری

عنوان پایان نامه: فرمولاسیون، ساخت و

بررسی پچ‌های میکرونیدل قابل انحلال

داروی بروموکریپتین

استاد / اساتید راهنما: دکتر مزدا راد

ملکشاهی، دکتر حمید اکبری جور

استاد / اساتید مشاور: -

گروه آموزشی: زیست مواد دارویی

مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

تاریخ ارائه پایان نامه: ۱۴۰۲/۰۷/۱۹

شماره پایان نامه: ۶۱۳۲

هیئت داوران: دکتر سمیه نیکنام، دکتر

سمیه هندالی، دکتر پریسا نوروزی

(نماینده آموزش)

نتیجه‌گیری نهایی: در این مطالعه، بیماران مجموعاً ۱۴۲۱ دارو دریافت می‌کردند (۴/۷۱) دارو به ازای هر نفر) و در مجموع ۴۹۳ مورد ناهمخوانی دارویی و 392 MRP شناسایی شد. بیشترین MRP، به ترتیب کاهش میزان دوز مصرفی توسط بیمار و یا عدم مصرف و سپس، وجود تداخل دارویی در داروهای تجویزی بود. با افزایش تعداد بیماری‌های زمینه‌ای و همچنین تعداد داروهای مصرفی، تعداد تداخلات دارویی به میزان معناداری افزایش یافت (در هر دو مورد $P < 0.001$). در این مطالعه مجموعاً ۵۹۴ مداخله از سمت داروساز انجام شد که بیشترین مداخلات صورت گرفته، ارجاع به پزشک جهت اصلاح داروها (۱۹۳ مورد) و سپس، افزایش دوز دارو یا تجویز داروی از قلم افتاده (۱۷۲ مورد) بوده است. این مطالعه نشان داد میزان MRP در بخش‌های روانپزشکی قابل ملاحظه بوده و اجرای برنامه تلفیق دارویی و مداخله داروسازان در MRPs می‌تواند به میزان قابل توجهی در افزایش کیفیت درمان موثر باشد.

واژگان کلیدی: داروهای اعصاب و روان، ناهمخوانی دارویی، دارودرمانی روانپزشکی، تلفیق دارویی

خلاصه

آرایه‌های میکرونیدل، از سیستم‌های نوین دارورسانی پوستی هستند که امکان دارورسانی بدون درد و ایمن را برای بیمار ایجاد می‌کنند. آرایه‌های میکرونیدل قابل انحلال به راحتی از سد پوست عبور می‌کنند و دارو را به جریان

دانشجو: حانیه برفروشان

عنوان پایان‌نامه: بررسی اثر عصاره

تام و فراکشن‌های مختلف دانه نخود (Cicer arietinum) بر بیان گیرنده‌های

آندروژنی سلول سرتولی در مدل آزواسپرمی موش سوری

استاد / اساتید راهنما: دکتر زهرا توفیقی،

طیبه رستگار، دکتر محمدحسین قهرمانی

استاد / اساتید مشاور: دکتر سعید

گودرزی، دکتر عباس حاجی آخوندی

گروه آموزشی: فارماکولوژی

مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۷/۰۴

شماره پایان‌نامه: ۶۱۳۳

هیئت داوران: دکتر داوود زرینی، دکتر

مهدی وزیربان (داور و نماینده آموزش)

خلاصه

هدف: ناباروری یکی از مسایل عصر حاضر جوامع می‌باشد. ۵۰ درصد از موارد ناباروری مربوط به علل مردانه است که یکی از موارد شایع آزواسپرمی می‌باشد.

خون سیستمی می‌رسانند. از این سیستم‌های دارورسانی برای واکسن‌ها، مولکول‌های درشت دارویی و پپتیدها در تحقیقات مختلف به کار رفته است. در این مطالعه، از سیستم‌های دارورسانی میکرونیبدلی قابل انحلال برای داروی بروموکریپتین مزيلات استفاده شده است. داروی بروموکریپتین مزيلات به علت جذب گوارشی پایین و عوارض گوارشی کاندید مناسبی برای این روش دارورسانی می‌باشد. هدف اصلی این مطالعه، ساخت آرایه‌های میکرونیبدل قابل انحلال مناسب برای بارگذاری داروی بروموکریپتین و بررسی خصوصیات مختلف ساختاری و فیزیکی آرایه‌ها است. آرایه‌های میکرونیبدل در این مطالعه به روش میکرومولدینگ با استفاده از قالب‌های پلی دی متیل سیلوکسانی ساخته شدند. نتایج تست‌های نفوذپذیری و استحکام مکانیکی انجام شده با توجه به مطالعات مشابه انجام شده، قابل قبول بودند و نشان‌دهنده بهینه بودن روش ساخت آرایه‌ها می‌باشند. همچنین آزادسازی دارو و تعیین مقدار داروی موجود در آرایه‌ها حدود ۳۵ درصد مقدار داروی پیش‌بینی شده موجود در آرایه‌ها محاسبه شد. از عوامل کاهش مقدار دارو در آرایه‌ها، واکنش بروموکریپتین با پلیمرهای استفاده شده در فرمولاسیون، حساسیت دارو به نور و بیرون ریختن مخلوط پلیمر و دارو در حین ساخت فرمولاسیون‌ها می‌باشد.

واژگان کلیدی: دارورسانی پوستی، آرایه‌های میکرونیبدل قابل انحلال، میکرومولدینگ، ماشین کاری CNC، بروموکریپتین مزيلات

اسپرمتوگونی و اسپرماتوسیت شمارش شده در گروه دریافت کننده عصاره تام، افزایش قابل ملاحظه‌ای نسبت به گروه آزواسپرمی داشتند ($P < 0.05$). در تست ایمونوهیستوشیمی، میزان بیان گیرنده آندروژنی در گروه عصاره تام و فراکشن‌ها، افزایش قابل ملاحظه‌ای نسبت به گروه آزواسپرمی داشتند ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: عصاره تام نخود می‌تواند اثرات مخرب بوسولفان را بر سلول‌های اسپرماتوژنیک و فرآیند اسپرماتوژنز بهبود ببخشد. پیشنهاد می‌گردد از این عصاره به شکل فرموله شده برای بهبود باروری آقایان استفاده گردد.

واژگان کلیدی: نخود، عصاره تام، آزواسپرمی،

بوسولفان

دانشجو: فاطمه بیرجندی

عنوان پایان‌نامه: بهینه‌سازی عصاره‌گیری

از میوه گیاه انگور (*Vitis vinifera* L).

براساس مقدار رزوراترول سنجش

شده به کمک HPLC با رویکرد

Multicriteria decision making

در منابع طب سنتی و همچنین در مطالعات جدید، گیاهان دارویی زیادی برای بررسی و رفع مشکل ناباروری بررسی شده‌اند. یکی از این گیاهان، دانه نخود است که به نظر می‌رسد از جهات مختلفی روی اسپرماتوژنز و ناباروری آقایان موثر باشد. از این رو، هدف مطالعه حاضر بررسی اثربخشی عصاره تام و فراکشن‌های مختلف دانه نخود روی عوامل موثر در ناباروری آقایان می‌باشد.

روش: در این مطالعه از ۳۰ موش استفاده

شد که به‌طور تصادفی در ۶ گروه تقسیم‌بندی گردیده‌اند. گروه کنترل که در شرایط طبیعی نگهداری شدند، گروه آزواسپرمی که موش‌ها به‌صورت تک دوز داخل صفاقی بوسولفان با دوز 40mg/kg دریافت کردند، گروه‌های ۳ تا ۶ که بعد از ۳۵ روز از دریافت تک دوز بوسولفان، به مدت یک هفته به‌صورت جداگانه عصاره تام و فراکشن‌های هگزانی، کلروفومی و متانولی دانه نخود را با دوز 400mg/kg دریافت کردند. بعد از اتمام خوراندن نمونه‌ها، موش‌ها کشته و بیضه‌ها خارج شدند، سپس در محلول بوئن ثابت گردیده، رنگ‌آمیزی H&E انجام شده و آزمون‌های مربوط به مورفومتري صورت گرفت. جهت شناسایی گیرنده آندروژنی سلول سرتولی نیز تکنیک ایمونوفلورسانس انجام شد.

نتایج: قطرلوله‌های منی ساز و ضخامت

لایه زایا در گروه کنترل در مقایسه با گروه آزواسپرمی افزایش قابل ملاحظه‌ای نشان داد ($P < 0.05$). تعداد کل سلول‌های سرتولی،

است. آزمایشات اولیه انجام و عوامل مؤثر و محدوده آن‌ها زمان (۲۴-۱۵-۶ ساعت)، دما (۲۵-۳۵-۴۵) درجه سانتی‌گراد) و نسبت حلال به نمونه (۵/۱، ۷/۵، ۱۰/۱) مشخص گردید. طرح باکس-بنکن شامل سه عامل در سه سطح و پنج تکرار در نقطه مرکزی (۱۷ آزمایش) انجام شد. ماتریس طراحی مورد استفاده برای بهینه‌سازی، پاسخ‌هایی شامل غلظت رزوراترول، زمان بازداری، ارتفاع پیک و عدم تقارن پیک را نشان می‌دهد. با استفاده از روش تصمیم‌گیری چند معیاره، بهینه‌سازی همزمان چهار پاسخ به دست آمده برای هر آزمایش، صورت گرفت. در نهایت، بهینه‌ترین شرایط روی ۱۳ رقم انگور اعمال گردید. شرایط بهینه به دست آمده به منظور استخراج رزوراترول از انگور، مدت زمان عصاره‌گیری ۲۴ ساعت، دمای ۴۲ درجه سانتی‌گراد و نسبت حلال به نمونه ۸/۷ به ۱ می‌باشد. همچنین در بهینه‌ترین شرایط استخراج رزوراترول از انگور مشخص شد که انگور رقم یاقوتی قروه از بیشترین میزان محتوای رزوراترول برخوردار است.

واژگان کلیدی: نوتراسیوتیکال، رزوراترول، انگور، ماسراسیون، بهینه‌سازی RSM، HPLC، MCDM

استاد / اساتید راهنما: دکتر زهرا توفیقی،
دکتر محمدرضا خوشایند
استاد / اساتید مشاور: دکتر سعید گودرزی
گروه آموزشی: فارماکونوزی
مقطع تحصیلی: دکترای عمومی
تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۷/۲۹
شماره پایان‌نامه: ۶۱۳۴
هیئت داوران: دکتر مهدی وزیریان، دکتر سمیه
نیکنام، دکتر فاطمه مرفه (نماینده آموزش)

خلاصه

نوتراسیوتیکال در واقع یک غذا یا فرآورده مشتق شده از مواد غذایی است که فوایدی در حوزه سلامتی و پزشکی از جمله پیشگیری و درمان بیماری را ارائه می‌دهد. رزوراترول یک نوتراسیوتیکال است که اخیراً به دلیل پتانسیل دارویی و اثرات بیولوژیک متعدد خود، نظر محققان زیادی را به خود جلب کرده است. یکی از منابع اصلی این مولکول، گیاه انگور (*Vitis vinifera L.*) می‌باشد.

هدف این مطالعه، یافتن بهترین شرایط عصاره‌گیری از میوه گیاه انگور براساس غلظت رزوراترول، زمان بازداری، ارتفاع و عدم تقارن پیک رزوراترول به دست آمده توسط HPLC با کمک روش سطح-پاسخ و رویکرد MCDM

این سیستم‌های دارورسانی برای واکسن‌ها، مولکول‌های درشت دارویی و پپتیدها در تحقیقات مختلف به کار رفته است. در این مطالعه، از سیستم‌های دارورسانی میکرونیبدلی قابل انحلال برای داروی ریواستیگمین تارتارات استفاده شده است. داروی ریواستیگمین تارتارات به علت عوارض گوارشی بالا کاندید مناسبی برای این روش دارورسانی می‌باشد. هدف اصلی این مطالعه، ساخت آرایه‌های میکرونیبدل قابل انحلال مناسب برای بارگذاری داروی ریواستیگمین تارتارات و بررسی خصوصیات مختلف ساختاری و فیزیکی آن‌ها است. آرایه‌های میکرونیبدل به روش میکرومولدینگ با استفاده از قالب‌های پلی دی متیل سیلوکسانی ساخته شدند. نتایج تست‌های نفوذپذیری و استحکام مکانیکی انجام شده با توجه به مطالعات مشابه انجام شده، قابل قبول بودند و نشان دهنده بهینه بودن روش ساخت آرایه‌ها می‌باشند. همچنین آزادسازی دارو و تعیین مقدار داروی موجود در آرایه‌ها با استفاده از بافر فسفات سالین و آنالیز HPLC انجام گرفت. مقدار داروی کل آزادشده از آرایه‌های ساخته شده به‌طور میانگین $51 \pm 2/6$ میلی‌گرم محاسبه شد. علاوه بر این برای بررسی نحوه رهایش دارو در پوست، از ۴ رت سالم استفاده شد و روی پوست آن‌ها آرایه‌های میکرونیبدلی داروی ریواستیگمین تارتارات قرار داده شد و در مقاطع زمانی ۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ دقیقه از روی پوست رت برداشته شده و توسط دستگاه HPLC مورد

دانشجو: محمدرضا نیری

عنوان پایان‌نامه: فرمولاسیون، ساخت و

بررسی پچ‌های میکرونیبدل قابل انحلال

داروی ریواستیگمین

استاد / اساتید راهنما: دکتر مزدا راد

ملکشاهی، دکتر حمید اکبری جور

استاد / اساتید مشاور: -

گروه آموزشی: زیست مواد دارویی

مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

تاریخ آرایه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۸/۰۳

شماره پایان‌نامه: ۶۱۳۵

هیئت داوران: دکتر سمیه نیکنام، دکتر پریسا

نوروزی، دکتر فاطمه مرفه (نماینده آموزش)

خلاصه

آرایه‌های میکرونیبدل، از سیستم‌های نوین دارورسانی پوستی هستند که امکان دارورسانی بدون درد و ایمن را برای بیمار ایجاد می‌کنند. آرایه‌های میکرونیبدل قابل انحلال به راحتی از سد پوست عبور می‌کنند و دارو را به جریان خون سیستمی می‌رسانند. از

تاریخ ارایه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۹/۰۵

شماره پایان‌نامه: ۶۱۳۶

هیئت داوران: دکتر نیایش مجبی، دکتر
تکتم فقیهی (داور و نماینده آموزش)

خلاصه

مقدمه: داروهای DOAC با توجه به نیمه عمر خود، ممکن است نیاز به قطع و شروع مجدد در فاز قبل و بعد از عمل جراحی داشته باشند. قطع درمان می‌تواند خطر بروز حوادث ترومبوتیک را در حین و بعد از جراحی افزایش دهد و عدم قطع این داروها نیز می‌تواند خطر خونریزی را افزایش دهد. با توجه به نتایج این مطالعه می‌توان به تضادها و تشابهات رویکردی پزشکان با دستورالعمل‌های معتبر در این زمینه پی برد و براساس آن در جهت رفع نقاط ضعف و ارتقای کیفیت دارو درمانی اقدام نمود.

مواد و روش کار: این مطالعه به صورت مقطعی در تمامی بخش‌های درمانی مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره) در بازه زمانی ۷ ماهه به شیوه DUE اجرا شده است. اطلاعات دموگرافیک بیماران و اطلاعات مربوط به جراحی در بخش‌های مختلف بیمارستان پس از مصاحبه با بیمار و اطلاعات مندرج شده در پرونده آن‌ها، در فرم‌های مربوط وارد شد. اطلاعات مربوط به الگوی مدیریت تجویز DOACs در زمان قبل، حین و بعد از اعمال جراحی بررسی گردید

آنالیز قرار گرفتند. با توجه به مقدار داروی موجود در نیدل‌ها که مجموعاً ۴/۶ میلی‌گرم است، انتظار می‌رود که در بازه زمانی ۱۵ تا ۳۰ دقیقه به ازای همان مقدار دارورسانی پوستی داروی ریواستیگمین تارتارات انجام شده است.

واژگان کلیدی: دارورسانی پوستی، آرایه‌های میکرونییدل قابل انحلال، میکرومولدینگ، ماشین کاری

دانشجو: نگار کاربزنوئی

عنوان پایان‌نامه: ارزیابی الگوی مدیریت تجویز داروهای ضد انعقاد خوراکی مستقیم‌اثر قبل، حین و بعد از اعمال جراحی در بیماران بستری شده در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره) - تهران
استاد / اساتید راهنما: دکتر سه‌ها نمازی، دکتر رضا ملازاده

استاد / اساتید مشاور: دکتر کیهان محمدی

گروه آموزشی: داروسازی بالینی

مقطع تحصیلی: دکترای عمومی

واژگان کلیدی: ضد انعقاد خوراکی مستقیم
الایثر، عمل جراحی، فبرینولیتیک،
ترومبوز ورید عمقی

و با منابع علمی مورد استناد مطابقت داده شد.
سپس تجزیه و تحلیل نتایج حاصل، با استفاده
از نرم افزار SPSS ورژن ۲۶ و به روش توصیفی
انجام گردید.

نتایج: در این مطالعه، ۲۰۰ عمل جراحی در ۱۷۰ بیمار مورد بررسی قرار گرفته است. مطابقت نحوه مدیریت تجویز داروهای DOAC با دستورالعمل در بخش های Surgical برابر با ۱۲ مورد (۹/۶ درصد) و در بخش های Medical برابر با ۵ مورد (۶/۶ درصد) می باشد. بیشترین درصد تطابق با دستورالعمل براساس مدیریت تجویز داروهای DOAC در زمان قبل، حین و بعد از اعمال جراحی از نظر بخش های بستری بیمارستان به بخش های جراحی پلاستیک و عفونی و از نظر تخصص پزشک به جراحان فوق تخصص پلاستیک و ارتوپدی نسبت داده می شود. ۳۷ مورد (۱۸/۵ درصد) در مدیریت تجویز قطع DOAC قبل از جراحی، ۶۲ مورد (۳۱ درصد) در مدیریت شروع مجدد DOAC بعد از عمل و ۱۷ مورد (۸/۵ درصد) در شرایط قبل و بعد از جراحی بیماران تحت درمان با دستورالعمل مطابقت داشته است.

بحث و نتیجه گیری: عملکرد پزشکان در مدیریت تجویز داروهای DOAC در پروسه عمل جراحی براساس پارامترهای تعیین شده در این مطالعه و تطابق با دستورالعمل های مورد تایید، کمتر از ۵۰ درصد می باشد که برای افزایش بهبود خدمات درمانی و کنترل گویهای تجویز نیازمند به برنامه های آموزشی و تدوین پروتکل های جدید مطابق با دستورالعمل های بین المللی در بیمارستان ها می باشد.

دانشجو: شیوا گلشنی

عنوان پایان نامه: تهیه و کنترل فیزیکی
شیمیایی ژل مخاط چسب دهانی حاوی
Histatin-5 و ارزیابی اثر بخشی آن در
درمان موکوزیت

استاد / اساتید راهنما: دکتر محسن
امین، دکتر علیرضا وطن آرا
استاد / اساتید مشاور: دکتر سعید بلالایی،
دکتر زینب کدخدا، دکتر محمد عبداللهی

گروه آموزشی: کنترل دارو و غذا

مقطع تحصیلی: Ph.D

تاریخ ارائه پایان نامه: ۱۴۰۲/۰۶/۱۸

شماره پایان نامه: پ-۵۲۸

هیئت داوران: دکتر نسرین صمدی، دکتر اسماعیل
حریریان، دکتر محمدرضا فاضلی، دکتر مهرداد
حمیدی، دکتر علیرضا مرتضوی، دکتر علی محمدی،
دکتر محمدعلی فرامرزی (نماینده آموزش)

خلاصه

مقدمه: موکوزیت دهانی یک عارضه التهابی مخاطی است که در شیمی درمانی و رادیوتراپی منجر به بروز زخم‌های دردناک می‌شود. موکوزیت دهانی خطر ابتلا به عفونت را افزایش می‌دهد و به این ترتیب تأثیر قابل توجهی بر کیفیت زندگی بیماران سرطانی دارد. Histatin-5 (Hst-5) یک پپتید ضد میکروبی است که دارای اثرات درمانی قابل توجه می‌باشد. هدف این مطالعه ساخت، کنترل کیفی و کمی و بررسی کارایی فرمولاسیون ژل مخاط چسب دهانی حاوی Hst-5 برای درمان موکوزیت دهانی می‌باشد.

روش کار: پپتید Hst-5 با استفاده از روش فاز جامد سنتز شد. جهت شناسایی این پپتید از روش طیف سنجی جرمی و کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا و جهت ارزیابی میزان خلوص پپتید نیز از کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا استفاده گردید. پس از آن به منظور تهیه فرمولاسیون بهینه ژل مخاط چسب دهانی از روش سطح-پاسخ باکس بنکن استفاده شد. بر مبنای مطالعات اولیه سه متغیر کارباپول ۹۳۴، هیدروکسی پروپیل متیل سلولز و پروپیلن گلایکول به‌عنوان متغیر مستقل و قدرت مخاط چسبی، خصوصیات ویسکوالاستیسیته (ویسکوزیته دینامیک و تانژانت دلتا) و میزان پخش پذیری فرمولاسیون ژل به‌عنوان پاسخ در نظر گرفته شدند. بعد از تعیین فرمولاسیون بهینه، سرعت آزادسازی، زمان ماندگاری، فعالیت ضد میکروبی، قدرت چسبندگی،

ویسکوالاستیسیته، قابلیت پخش‌پذیری، دمای پایداری، حفظ ساختار پپتید در فرمولاسیون و اثر درمانی آن روی مدل حیوانی موکوزیت دهانی مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: فرمولاسیون بهینه حاوی ۰/۹ درصد کارباپول ۹۳۴، ۰/۵ درصد هیدروکسی پروپیل متیل سلولز و ۰/۵ درصد پروپیلن گلایکول و ۳ میلی‌گرم بر میلی لیتر Hst-5 بود. مقدار نیروی چسبندگی $N/cm^2 1/±0 45/6$ و میزان پخش‌پذیری آن $g/cm.s 15/7±0/4$ بود. همچنین ویسکوالاستیسیته مناسبی داشت و محتوای پپتید موجود در فرمولاسیون طی ۴ ساعت آزاد شد. علاوه بر این، نتایج حاصل از رنگ تابی دورانی، طیف‌سنجی قرمز و الکتروفورز ژل پلی آکرلامید در حضور سدیم دودسیل سولفات حاکی از این بود که ساختار پپتید در فرمولاسیون حفظ شده است. ژل Hst-5 در برابر استافیلوکوکوس اورئوس، اش‌ریشیا کلی، پseudomonas آئروژینوزا و کاندیدا آلبیکانس فعالیت ضد میکروبی خوبی نشان داد. همچنین مطالعات پایداری نشان داد که دمای ۴ درجه سلسیوس برای نگهداری این ژل مناسب است. در مطالعات حیوانی، فرمولاسیون بهینه نسبت به گروه‌های کنترل تفاوت آماری معنی‌داری در کاهش تعداد سلول‌های التهابی، افزایش درصد کلاژن و رگ‌زایی نشان داد. براساس یافته‌های مطالعات هیستوپاتولوژی، ایمنوهیستوشیمی و نتایج آماری، ژل Hst-5 دارای اثرات درمانی در موکوزیت دهانی مدل حیوانی بود.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که ژل Hst-5 یک فرمولاسیون پایدار و دارای اثرات درمانی در موکوزیت دهانی است و با توجه به نتایج آزمایشات برون تنی و حیوانی، با انجام مطالعات انسانی این ژل می‌تواند به‌عنوان یک فرآورده به بازار دارویی برای درمان موکوزیت و زخم‌های دهانی دیگر عرضه گردد.

واژگان کلیدی: مخاط‌چسب، ژل، موکوزیت، درمان

مقطع تحصیلی: Ph.D

تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۷/۱۷

شماره پایان‌نامه: پ-۵۳۰

هیئت داوران: دکتر محمدعلی شکرگزار، دکتر شاهین بنکدار، دکتر محمود هورمند، دکتر سعید بلالایی، دکتر محسن امینی، دکتر مرزا راد ملکشاهی، دکتر اسماعیل حریریان، دکتر خسرو م. عبدی (نماینده آموزش)

خلاصه

پیش‌زمینه: زخم پای دیابتی که شایع‌ترین عارضه دیابت شیرین است، به دلیل عدم دستیابی کامل در التیام، بزرگ‌ترین عامل خطر آمپوتاسیون‌های غیر تروماتیک پا، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه است. نوروپاتی محیطی و بیماری عروقی سبب ایجاد این زخم می‌گردد که با کاهش عصب اپیدرمی و رگ‌زایی، مهاجرت اپی تلیال و تکثیر سلولی، عفونت باکتریایی و التهاب پایدار همراه است. پرداختن به مسایل فوق و درمان موثر آن نیازمند یک رویکرد چند وجهی است.

اهداف: در این مطالعه، هدف ما تهیه و ارزیابی یک پانسمان هیدروژلی زیست فعال با خواص فیزیکی و شیمیایی مناسب مبتنی بر ساختارهای پلی‌ساکاریدی آلزینات و صمغ عربی، جهت مدیریت زخم پای دیابتی می‌باشد.

دانشجو: مریم کیخایی

عنوان پایان‌نامه: طراحی، ساخت و ارزیابی داربست آلزینات براساس تثبیت فاکتورهای رشد عصبی (NGF) و توالی پپتیدی، به منظور ترمیم زخم ایجاد شده در رت دیابتی

استاد / اساتید راهنما: دکتر مهدی خوبی

شورکایی، دکتر مهدی فرخی

استاد / اساتید مشاور: دکتر محمد

عبداللهی، دکتر فاطمه متقی طلب

گروه آموزشی: زیست مواد دارویی

روش‌ها: ابتدا نانوذرات مزوپوروس سیلیکا (MSN) تهیه شدند و سپس فاکتور رشد عصبی (NGF) در داخل مزوپوروس سیلیکا MSN بدون گروه عاملی، تثبیت گردید. سپس نانوذرات‌های مزوپوروس سیلیکا حاوی SiNGF (Car) به همراه پپتید کارنوزین (Car) در هیدروژل گنجانده شدند. ارزیابی‌های درون آزمایشگاهی به منظور مشخصه‌یابی سامانه هیدروژلی تهیه گردیده و انجام شد. پس از بررسی‌های برون تنی شامل زیست‌سازگاری، تکثیر، مهاجرت سلولی، بیان ژن‌های رگ‌زایی و التهاب، اثربخشی هیدروژل در درمان زخم رت‌های دیابتی ناشی از STZ صورت پذیرفت. در پایان مطالعه ارزیابی‌های بیشتر توسط آنالیزهای بافت‌شناسی شامل رنگ‌آمیزهای هماتوکسین انجام گرفت.

نتایج: در ارزیابی فیزیکوشیمیایی هیدروژل‌ها، ادغام MSN به میزان 5mg/ml در بستر هیدروژل خواصی مشابه با اپیدرم پوست نشان داد و خواص مکانیکی و ویسکوالاستیک را با فشرده‌سازی شبکه هیدروژلی بهبود بخشید، بدون اینکه تأثیر قابل توجهی بر درجه تورم و تخریب هیدروژل داشته باشد. بالعکس افزودن Car، خواص مکانیکی هیدروژل را، احتمالاً به دلیل افزایش تعداد منافذ شکننده در ساختار AG-Car، کاهش داد. در نتیجه، استفاده از غلظت‌های بالاتر Car (بالاتر از 5 mg/ml) در ساختارهای هیدروژل توصیه نمی‌شود. بررسی اثر Car و SiNGF تثبیت شده درون ساختار هیدروژل در بیان ژن‌های التهابی اصلی

اصلی (NF-Kb1 و TNF- α ، IL-6) و مارکر اصلی رگ‌زایی (VEGF) به‌طور جداگانه، نشان داد که Car به‌طور قابل توجهی التهاب را کاهش و رگ‌زایی را نسبت به گروه درمان نشده، افزایش می‌دهد. همچنین SiNGF به‌طور قابل توجهی بیان ژن رگ‌زایی را در مقایسه با NGF غیرتثبیت شده افزایش داد، اما تأثیر موثری بر بیان سیتوکین‌های التهابی نداشت. آزادسازی NGF از ساختارهای هیدروژلی حاوی SiNGF، پروفایل آزادسازی تک فازی نسبت به ساختار حاوی NGF نشان داد، هرچند انتشار انفجاری در هر دو سامانه دیده نشد. سامانه نهایی بدون هیچ‌گونه سمیتی، بقا، مهاجرت و تکثیر سلول‌های فیبروبلاست را در مقایسه با گروه‌های AG-Car و شاهد افزایش داد. اثربخشی هیدروژل در درمان زخم رت‌های دیابتی ناشی از STZ و نتایج بافت‌شناسی نشان داد، AG-Car/SiNGF با تسریع در بسته شدن زخم، التهاب را کاهش و اپی‌تلیال‌سازی مجدد، رگ‌زایی و تشکیل کلاژن را بهبود می‌بخشد. رنگ‌آمیزی اختصاصی همچنین تأیید کرد که این سامانه، نئوواسکولاریزاسیون، بیان فاکتور رشد بتا (TGF β) و نوروفیلاننت عصبی را در بافت بهبود بخشید.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر، اثر هم‌افزایی بین NGF و Car را نشان دادند. به‌طور کلی، تحقیقات ما نشان می‌دهد که این سیستم چندجزیی جدید می‌تواند به‌عنوان یک درمان بالقوه برای زخم‌های دیابتی غیرقابل التیام به کار رود.

واژگان کلیدی: زخم پای دیابتی، هیدروژل‌های بر پایه پلی‌ساکاریدی، مزوپورس سیلیکا، کارنوزین، فاکتور رشد عصبی

دانشجو: فاطمه حق ویردی پور

عنوان پایان‌نامه: طراحی و ساخت

داربست‌های جدید بر پایه DBM جهت

ترمیم و بازسازی بافت غضروف

استاد / اساتید راهنما: دکتر اسماعیل

حریریان، دکتر مسعود سلیمانی

استاد / اساتید مشاور: دکتر مهدی خوبی شورکایی

گروه آموزشی: زیست مواد دارویی

مقطع تحصیلی: Ph.D

تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۸/۰۳

شماره پایان‌نامه: پ-۵۳۲

هیئت داوران: دکتر سعید کاویانی، دکتر

سیم زر حسین‌زاده، دکتر محسن امینی، دکتر

سیدناصر استاد، دکتر مزدا راد ملکشاهی،

دکتر حمیدرضا ادهمی (نماینده آموزش)

ارتوپدی است که به تدریج به دلیل تخریب غضروف مفصلی باعث ساییدگی و آسیب به استخوان زیر غضروف مفصلی می‌شود. یکی از چالش‌های اساسی در مهندسی بافت غضروف، انتخاب داربست و نوع سلول مناسب می‌باشد. در طراحی داربست غضروفی، در نظر گرفتن پارامترهایی نظیر میزان تخلخل و جذب آب، مقاومت مکانیکی بالا، زیست سازگاری و زیست تخریب‌پذیری بسیار کلیدی می‌باشند. بنابراین، در این مطالعه، ماتریس استخوان دیمینرالیزه شده (DBM) که ذاتاً تا حدودی این ویژگی‌ها را دارد، به‌عنوان داربست پایه انتخاب شد. داربست‌های اصلاح یافته (DBM، G / DBM و GCS / DBM)، با استفاده از وارد کردن ژلاتین یا کندرویتین سولفات / ژلاتین، در داخل حفره‌های DBM و ایجاد اتصال عرضی شیمیایی بین آن‌ها تهیه شدند. در ادامه، ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی، بیولوژیک و توانایی غضروف زایی آن‌ها مورد مطالعه قرار گرفت. با توجه به نتایج SEM، اندازه حفرات DBM در داربست‌های G / DBM و DBM / GCS کاهش یافت که به کاهش فرار سلولی و افزایش چسبندگی سلولی انجامید. همچنین اتصال عرضی داربست‌ها بدون محدود کردن تورم داربست‌ها (تورم داربست‌ها بیش از ۳۰ درصد است)، مدول E مکانیکی آن‌ها را به شدت افزایش داده (حدود ۱۰ برابر) و سرعت تخریب داربست‌ها را متعادل کرده است. میزان تمایز غضروفی سلول‌های بنیادی مزانشیمی مشتق از جفت (PMSCs)، پس از ۲۱ روز کشت روی داربست‌های مذکور به

خلاصه

استئوآرتریت یکی از شایع‌ترین بیماری‌های

استاد / اساتید راهنما: دکتر اسماعیل حریریان،

دکتر سعید بلالایی، Marcos Garcia-Fuentes

استاد/ اساتید مشاور: دکتر نیما رضایی،

دکتر مزدا رادملکشاهی

گروه آموزشی: زیست مواد دارویی

مقطع تحصیلی: Ph.D

تاریخ ارائه پایان‌نامه: ۱۴۰۲/۰۹/۲۷

شماره پایان‌نامه: پ-۵۳۳

هیئت داوران: دکتر فرزاد کبارفرد، دکتر محمدعلی

شکرگزار، دکتر محسن امینی، دکتر محمدحسین

یزدی، دکتر عفت سوری (نماینده آموزش)

خلاصه

در سال‌های اخیر کانژوگه کردن اپی‌توپ‌های پپتیدی به مولکول‌های خودآرا به‌عنوان روشی برای به دست آوردن نانواکسن‌هایی با تراکم آنتی‌ژن بالا و کارایی بهتر مورد توجه محققان قرار گرفته است. فرموله کردن پپتیدهای اپی‌توبی به شکل نانوذرات به ما کمک می‌کند تا بر محدودیت‌های مربوط به استفاده از توالی‌های طولانی پپتیدی و ساختارهای فیبری غلبه کنیم. در این مطالعه، پپتیدهای خودآرایی حاوی اپی‌توپ‌های MAGE-A3/PADRE برای تولید نانواکسن‌های درمانی طراحی شدند. برای دستیابی به پایداری مناسب، نانوذرات هیبریدی پپتید/پلیمر از طریق خودآرایی کنترل شده پپتیدها تهیه گردیدند. در این روش از پلوکسامر F127 برای کنترل خودآرایی پپتیدها و پایداری

روش Real-time PCR بررسی شد. نتایج تایید کرد که وجود CS در داربست GCS / DBM بیان نشانگرهای غضروفی مانند AGC (تقریباً ۴ برابر) و کلاژن ۲ (تقریباً ۲/۲ برابر) را در مقایسه با داربست DBM بهبود می‌بخشد. با این حال، تأثیر قابل توجهی بر بیان کلاژن ۱ مشاهده نشد. همچنین، رنگ آمیزی آلشین بلو و آنالیزهای ایمونوهیستوشیمی داربست‌ها، به ترتیب، حضور متراکم تر و منسجم تری از GAGs و پروتئین کلاژن ۲ را روی داربست GCS / DBM نسبت به داربست‌های DBM و G / DBM نشان دادند. با توجه به نتایج حاصل به نظر می‌رسد که داربست تهیه شده، GCS / DBM، می‌تواند به‌عنوان داربست امیدوارکننده‌ای برای بازسازی آسیب‌های ناشی از استئوآرتریت استفاده شود. **واژگان کلیدی:** استئوآرتریت، ژلاتین، کندروتین سولفات

دانشجو: سعیده خزایی

عنوان پایان‌نامه: طراحی، تهیه و ارزیابی زیستی واکسن ضدسرطان ریه با استفاده از نانو ذرات ساخته شده با پپتیدهای خودآرا

گرفتند. گروه‌های موش‌های تحت درمان سطوح قابل توجهی از پاسخ‌های آنتی‌بادی IgG را در مقایسه با گروه‌های کنترل منفی نشان دادند. ایمن‌سازی زیر جلدی موش‌ها با نانوذرات باعث القای سلول‌های T فعال شد که γ -IFN ترشح می‌کنند، در حالی که گروه‌های پپتید محلول نتوانستند هیچ پاسخ سلول T قابل توجهی را در موش‌ها ایجاد کنند. نتایج *in vivo* نشان می‌دهند که مسیر MHC I و ایمنی سلولی مسیر ایمنی غالب در مورد این نانوذرات پپتیدی است. این تحقیق نشان می‌دهد که ایمنی‌زایی واکسن‌های اپی‌توپ پپتیدی را می‌توان به‌طور موثر با توسعه نانوساختارهای هیبریدی پپتید/پلیمر خودآرا افزایش داد.

واژگان کلیدی: واکسن سرطان، پپتید خودآرا، نانواکسن‌ها، نانوذرات هیبریدی

نانوساختارهای هیبریدی پپتید/پلیمر استفاده شد. اندازه همه نانوذرات کمتر از 200 nm تخمین زده شد که به‌عنوان محدوده بهینه برای جذب کارآمد توسط DCs و ایجاد پاسخ‌های ایمنی سلولی پیشنهاد شده است. نتایج بررسی اندازه نانوذرات در شرایط نگهداری طولانی‌مدت و در محیط فیزیولوژیک بیانگر پایداری آن‌ها در این شرایط بود. همچنین، نانوذرات پپتیدی خودآرا زیست‌سازگاری خوبی با سلول‌های قرمز خون و سلول‌های دندریتیک انسانی نشان دادند. انکوباسیون نانوذرات با سلول‌های دندریتیک نابالغ باعث ایجاد پاسخ ایمنی شد که در نهایت سلول‌های CD8+ را فعال کرد. پاسخ آنتی‌ژن و آنتی‌بادی IgG موش‌های سالم C57BL/6 واکسینه شده با نانوذرات مورد بررسی قرار